

GYERMEKHÍR

Karácsonyi művészeti gála Tárnokon

1999. december 18.

Idén harmadszor rendezte meg az Úttörőcsapatok Pest megyei Társulása hagyományos karácsonyi művészeti se-regszemléjét. A szeretet ünnepének jegyében már Üllön és Kartalon is lehetőségünk volt együtt tölteni egy-egy ilyen szép decemberi napot.

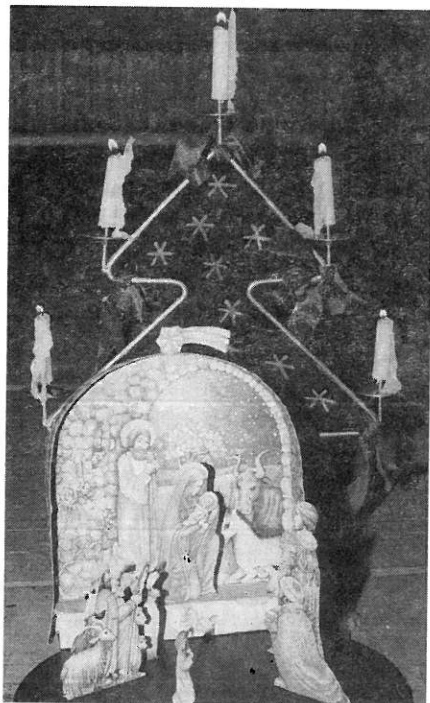
Ebben az évben a mi településünk adott otthont ennek a rendezvénynek. Úttörőcsapataink legkiválóbb tehetségei mutathatják meg ilyenkor, mire képesek, hogyan tudják énekkel, zenével, verssel, prózával, rövid jelenetek előadásával megidézni a tél legszebb ünnepének hangulatát.

Természetesen nemcsak a szereplőket várjuk erre az alkalomra, hanem mindazokat a gyerekeket, akik szeretnek közösségben játszani, alkotni, és szívesen hallgatják meg társaik produkcióját. A kísérőkön és a szülőkön kívül meghívtuk rendezvényünkre a gyerekek nagyszüleit is. Így több generáció élvezhette együtt a program által nyújtott lehetőségeket.

Barátaink a Somogy megyei Magyaratádról, a Győr-Sopron-Moson megyei Kapuvárról és a Pest megyei Délegyházáról, Gombáról, Biatorbágyról, Üllőről érkeztek, hogy együtt ünnepeljenek velünk, tárnokiakkal.

A délelőtti program helyszíne a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola volt. Itt

A karácsonyi gála szimbólumai

Vidám gyereksereg a fenyőfadíszítés szünetében

a kézműves foglalkozásoké és a közös játéka volt a főszerep. A gyermekek által készített díszekkel sikerült egy gyönyörű karácsonyfát varázsolnunk abból az óriási fenyőből, melyet iskolánk Drobni Józseftől kapott ajándékba. Konyhánk dolgozói ezt a hétvégéjüket is feláldozták azért, hogy a program résztvevői mézeskalácsból díszeket süthessenek és díszíthessenek szeretteik részére, és finom ebéddel jóllakottan indulhassanak rendezvényünk második helyszínére, a Művelődési Házba.

A karácsonyi díszbe öltözött, hangulatos meleggel váró Művelődési Házunk megtelt a délutáni művészeti gálára. A bensőséges hangulatot a műsorválasztások és a résztvevők érdeklődő szeretete tette felejthetetlené számunkra. Köszö-

net érte mindenkinek, aki tett azért, hogy rendezvényünk megvalósuljon.

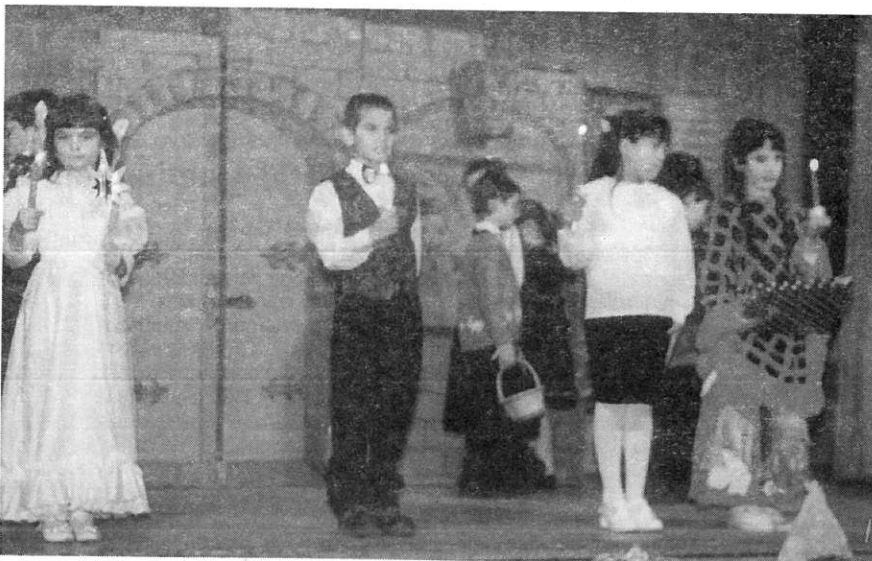
A műsor végére gazdára találtak a karácsonyi ajándékok, és mi, akik jelen lehettünk ezen a programon, ilyen szépen búcsúztunk egymástól és az 1999-es évtől.

Várhelyi Mária

A Zrínyis Bakancsosok téli tábora
1999. december 27-30.

Negyedik alkalommal rendeztük meg a tárnoki Zrínyi Ilona Úttörőcsapat karácsonyi és szilveszter közötti téli képzőtáborát. Először fordult elő, hogy a hagyományos csillebérci helyszínünk helyett másutt ültünk fel tanyánkat. A Bükkben

A színpadon A kis gyufaárus lány megható történetét láthatjuk

található felsőtárkányi Táltos Hotelben kaptunk szálláslehetőséget. Igazi havas, téli világ fogadott bennünket, és nagy örömmel próbáltuk ki a zsebben is hordható műanyag szánkókat, a kukaszákot. Erre a tábor ideje alatt még többször is volt alkalmunk. Legemlékezetesebb szánkópályánk az egri vár főbejáratától lefelé általunk kicsúszott terület volt.

A képzési programokon az igazság mérlegének egyik serpenyőjében gyűltek a gyermek- és diákjogsértések, a másikban a lehetőségek ezek orvoslására. Sokat és őszintén beszélgettünk, vitatkoztunk. A legjobb az volt, hogy mindig türelemmel meghallgattuk egymás véleményét. Sajnos, azért a mérleg serpenyőjében a jogsértések oldala bizonyult súlyosabbnak. Lesz még mit tennünk a 2000-es években is.

Az egri várban és a belvárosban tett kirándulásunk alatt féltényérnyi szemekben hullott a hó, és olyan szép volt minden, mintha Meseországban jártunk volna. Akkor még nem sejtettük, hogy még ezen is túltesz majd az Aggteleki-cseppkőbarlanghoz vezető utunk. Szilvásváradig a kanyargós, havas út mellett hatalmas egerészölvények őrizték vadászterületüket. Később már ott, ahol a madár se jár, a mi buszunk utat tört magának, és hegyen át, völgyön át megérkeztünk a cseppkőbarlanghoz. Volt nagy csodálkozás, mert nem számítottak rá, hogy ilyen kemény téli időben lesz olyan csoport, amely vállalja az utazást. A látottak kárpótoltak bennünket minden nehézséget, bár mi az utazást is élveztük. Az óriások termében szóló orgonamuzsika, a patakban tükröződő cseppkőképződmények, a Petőfi sírjának nevezett kidőlt fekete cseppkőoszlop és a sok alvó denevér örökre megmarad legszebb emlémeink között. A barlangból kijövet még lefényképeztük az államhatárt jelző táblát, és már indultunk is vissza szálláshelyünkre.

Hazafelé vezető útvonalunkon érintettük Rudabányát, ahol egy gyönyörű Kossuth-mellszobor található. A szobrot

A Táltos Hotel volt táborunk főhadiszállása

Tényérnyi hóhelyek hullottak ránk az Egeri várban tett portyánk alatt

letisztogattuk, lefényképeztük, és ott is pecsételtettünk Kossuth-túrás emlékfüzetünkbe. Lillafüredre már sötétben érkezünk, de még így is gyönyörű volt a megfagyott vízesés jégcsaperdeje és a kivilágított Palota szálló. Már késésben voltunk a vacsihoz képest, és így Répáshuta, Hollósfető felé indultunk az erdei utakon.

Az időnként töretlen hóban kanyargó buszunkat profi, vállalkozó szellemű sofőrünk és a természetjáró úttörők jó szelleme szálláshelyünkre szállította, és még a vacsoránk sem hűlt ki. Az emlékezetes szép napot közös játék és dalolás zárta. A másnapi táborzárás szomorúságát az enyhítette, hogy hazafelé még Isaszegen nagy szánkózást rendezhettünk, és sok emlékbélyegzőt gyűjthettünk túrafüzeteinkbe.

A búcsúzás az újévi jó kívánságok és a hamarosan következő közös programok megbeszélésével zárult. Jó volt együtt lenni. 2000-ben folytatjuk!

Várhelyi Miklós

A Zrínyis Bakancsosok első millenniumi túrája

Budapest-Budai-hegység, 2000. január 22.

Bakancsos szakosztályunk legaktívabb tagjaival indult el a busz ezen a reggelen, hiszen előző nap még orkánszerű szél és nagy hideg volt. Az időjárás és az időjós kegyeinek köszönhetően szikrázóan tiszta, szélmentes, igazi, téli túrához való napunk volt. A társaságban voltak rutinos, aranyjelvényes úttörő turisták, és olyan gyermekek, akik végigjárták velünk a Kossuth-túrát, több tucat 1848–49-es történelmi emlékhelyet, kiérdemelték a Hős fiúk örököse és a Tájak, Korok, Múzeumok elismerő jelvényeit. Persze voltak olyan ötödikesek is, akik először jöttek velünk ilyen programra, de abban egyformák voltak, hogy valamennyien nagyon várták már az új kihívást, a millenniumi emlékhelyeink felkutatását, megtekintését.

Óbuda főterén kezdtük a történelmi portyát, és Húvösvölgyben fejeztük be. Hogy mi minden fért bele ebbe a napba, azt nehéz felsorolni. De megtaláltuk az emléktúra füzetben szereplő templom és kolostor romokat a Sípos-halászkert pin-céjében, a Húvösvölgyi úton, a Lajos és a Miklós utcában. Néhol a középkor emlékei az ókor római épületmaradványaival együtt láthatóak. Lefényképeztük a Mátyás király vadászkastélyának romjainál állított modern emlékoszlopot. Bélyegeztünk a Kossuth- emléktúrás könyvünkbe a Kiscelli Múzeumban és a Kossuth Zsuzsa Szakközépiskolában. Megtaláltuk a Hármashatár-hegy és a Hárs-hegy között fekvő Vadaskerti-hegyen Mátyás király egykori vadaskertjének rommaradványait, és az erre emlékeztető emléktáblát. Gyönyörködtünk a siklóernyőzők repülésében, és közben élveztük a téli erdő örömeit: a szánkózást, a hógolyózást, a madarak megfigyelését az etetőknél. A gyerekek gyakorolták a tájékozódást még olyan helyeken is, ahol ki tudja milyen lelkiületű emberek több kilométer hosszan baltával lefaragták a fákról a túrajeleket.